

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 90/14
Luxemburg den 1 juli 2014

Dom i mål C-573/12
Ålands Vindkraft AB mot Energimyndigheten

Det svenska stödsystemet för främjande av produktion av grön energi inom det nationella territoriet är förenligt med unionsrätten

Medlemsstaterna är inte skyldiga att stödja produktion av energi från förnybara energikällor i andra stater inom unionen

Direktivet om främjande av användningen av grön energi¹ möjliggör för medlemsstaterna att stödja produktionen av grön energi. I direktivet anges att medlemsstater som ger stöd åt producenter inte är skyldiga att stödja användningen av grön energi som producerats i en annan medlemsstat.

I Sverige kan anläggningar för produktion av grön el belägna inom det nationella territoriet tilldelas elcertifikat. Dessa kan sedan säljas till elleverantörer och vissa elanvändare, vilka är skyldiga att, vid äventyr av att behöva betala en kvotpliktsavgift, inneha elcertifikat motsvarande en viss andel av deras totala elförsäljning eller elanvändning. Producenterna av grön el får genom försäljning av elcertifikaten en extra intäkt som en ytterligare inkomst för sin försäljning av el. Den merkostnad som är förknippad med produktionen av grön el, för vilken produktionskostnaden alltså är högre än den för el från icke förnybara energikällor, bärs på så sätt av leverantörerna och konsumenterna.

Bolaget Ålands Vindkraft ansökte hos svenska myndigheter om tilldelning av elcertifikat för dess vindkraftanläggning, belägen på Åland i Finland. Ansökan avslogs med motiveringen att endast producenter vilkas produktionsanläggningar är belägna i Sverige kan komma i fråga för tilldelning av sådana certifikat.

Ålands Vindkraft överklagade detta förvaltningsbeslut vid svensk domstol och gjorde gällande att det svenska elcertifikatsystemet strider mot principen om fri rörlighet för varor. Enligt bolaget medför systemet att cirka 18 procent av den svenska marknaden för elförbrukning reserveras åt producenter av grön el som är belägna i Sverige, till förfång för importen av el från andra medlemsstater.

Förvaltningsrätten i Linköping (Sverige) som har att avgöra målet har frågat domstolen huruvida det svenska elcertifikatsystemet är förenligt med unionsrätten.

Domstolen slår i den dom som som meddelas i dag för det första fast att det svenska systemet med gröna certifikat är ett stödsystem som omfattas av direktivets tillämpningsområde, i den mån det stödjer produktionen av grön el. Domstolen erinrar om att direktivet inte innebär att de medlemsstater som har valt att inrätta ett stödsystem är skyldiga att utvidga detta till att omfatta grön el som producerats inom en annan medlemsstats territorium. **Det svenska stödsystemet är följaktligen förenligt med direktivet.**

För det andra konstaterar domstolen att det aktuella stödsystemet **kan hindra importen av el från andra medlemsstater**, i synnerhet vad gäller grön el. Dels är elleverantörerna och elanvändarna skyldiga att köpa certifikat i förhållande till den el som de importerar, om de vill undvika att behöva betala en kvotpliktsavgift. Dels kan den möjlighet som producenter av grön el av svenskt ursprung

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, s. 16).

har att sälja certifikaten tillsammans med den el de producerar främja att förhandlingar inleds och att avtal ingås om leverans av nationell el till elleverantörer och elanvändare. Av detta följer att **systemet utgör en restriktion av den fria rörligheten för varor.**

Domstolen finner emellertid att **denna restriktion är motiverad av det mål av allmänintresse som består i att främja användningen av förnybara energikällor** för att skydda miljön och bekämpa klimatförändringar. I detta sammanhang finner domstolen att det är motiverat, för att uppnå det eftersträvade målet, att åtgärder som gynnar övergången till grön energi är inriktade på produktionsstadiet snarare än på konsumtionsstadiet. Likaså konstaterar domstolen att Sverige, på unionsrättens nuvarande stadium, lagligen har kunnat göra bedömningen att stödsystemet i samma syfte bör begränsas till att endast omfatta den nationella produktionen av grön el. Domstolen betonar särskilt att detta stödsystem är nödvändigt för att på lång sikt främja investeringar i grön energi.

Under dessa förhållanden finner domstolen att **det svenska stödsystemet även är förenligt med principen om fri rörlighet för varor.**

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från avkunnandet av domarna finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106